

[Kurt Hansen]

var rentabel, at der var en 12 pct.s forrentning på den. Det er jo svindel slet og ret, for de 7 pct. af denne 12 pct.s forrentning stammer fra en helt vilkårlig indregning af tidsbesparelsen på overfarten. Så er der 5 pct. tilbage, men man undlader samtidig i sine beregninger at indregne nogle byggerenter for over 2 mia kr.; de er slet ikke taget med i beregningerne. Derfor er der alt i alt nul forrentning tilbage, hvis man skal gøre et sådant regnestykke op.

De økonomiske ressourcer, som har været afsat til bygningen af denne Storebæltsbro, kunne bruges til at iværksætte en række andre fornuftige beskæftigelsesforanstaltninger. Man kunne øge boligkvotaen betydeligt. Man kunne gå i gang med at bygge skoler og institutioner, som der er behov for, og man kunne gå i gang med at udbygge den lokale trafik rundt omkring i landet i stedet for at forringe den ved at nedlægge mindre jernbanestrækninger, busstrækninger osv., hvilket gør den kollektive trafik dårligere for befolkningen. Det er noget af det, man kunne gøre med de penge, man har kalkuleret med til Storebæltsbroen.

Hvad angår det valutariske, vil broen jo kræve en betydelig merimport, og den vil, hvis man skal snakke betalingsbalance, være med til at forringe betalingsbalancen ganske væsentligt.

Hr. Alfred Hansen var i sit indlæg inde på, at når man sagde nej til Storebæltsbroen, var det næsten det samme som at sige ja til a-kraft. Det er en fuldstændig forvriddning af realiteterne, hr. Alfred Hansen gør sig skyldig i her. Vi har sagt nej til Storebæltsbroen, og vi siger nej til a-kraft. Regeringen kan ikke hen over hovedet på befolkningen og på folketinget blot indføre a-kraft ved at knipse med fingrene, og hr. Alfred Hansen lagde også frem ...

Formanden:

Jeg beder om, at der ikke tales så højt i sidegangen, at man kan genkende stemmerne dér.

Kurt Hansen (VS):

... at et flertal i befolkningen var modstander af a-kraft, så det går altså ikke helt så nemt som bare at knipse med fingrene. Vi vil ikke tages til indtægt for, at vi indirekte

skulle være med til at fremme indførelsen af a-kraft ved at sige nej til en Storebæltsbro. Det er et valg mellem pest og kolera, som vi ikke deltager i; vi vil bekæmpe begge projekter.

Det har også været nævnt, at man, hvis vi skal have denne her bro om 4, 5 eller 6 år, hvornår det nu kan blive, vil lægge arbejdet ud i EF-licitation. Ja, det vil man sikkert forsøge at gøre. Men jeg mener, at man skal være opmærksom på et svar, der er kommet til det politisk-økonomiske udvalg i dag, for af dette svar fremgår det klart, at hvis man fra statens og fra de danske firmaers side, som allerede har budt på licitation på Storebæltsbroen, er interesseret i at opretholde de aftaler, kan det gøres. Disse aftaler kan stadig væk være bindende, hvis jeg har forstået ministerens svar ret; men jeg vil gerne høre af ministeren, om det er en rigtig fortolkning af situationen.

Det, man burde gøre, var naturligvis at igangsætte et udbygget færgeprogram, så man igennem en fornuftig overfart virkelig kunne tage hensyn til det servicebehov, befolkningen har. Det kunne man gøre ved at få sat noget arbejde i gang på skibsværfterne, få bygget nogle flere skibe. Hvis man ville have en fast forbindelse over Store Bælt, kunne man gøre det ved at lave en tog tunnel, hvorigennem der ikke kunne overføres biler. Det ville være en reel opprioritering af den kollektive trafik, lige så vel som bygningen af en Storebæltsbro ville være en reel nedprioritering af den kollektive trafik. Mange synes sikkert, at det er helt urealistisk, men det er et klart politisk spørgsmål, nemlig: hvordan ønsker man trafikken her i landet skal tilrettelægges? Skal den bare have lov til at udvikle sig, nøjagtigt som de frie mekanismer i samfundet lægger op til, stimuleret af forskellige prestigebyggerier, mastodontbyggerier, motorveje, broer osv.? Det mener vi fra VS' side ikke. Vi mener, der skal være en fornuftig, veltilrettelagt planlægning af trafikken her i landet, hvor man virkelig giver den kollektive trafik nogle stimulanser, opprioriterer den i stedet for at nedprioritere den, som man har gjort det så mange gange tidligere gennem vedtagne love herinde i folketinget.

Ellemann-Jensen (V):